

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 15 0 U 003093 17 Uvp
Banjaluka, 13.03.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Zdravke Čučak, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi R.A. iz N., (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od 19.07.2016. godine, tuženog Ministarstva, u predmetu utvrđivanja svojstva ratnog vojnog invalida i prava na invalidninu, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Trebinju broj 15 0 U 003093 16 U od 08.11.2016. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 13.03.2019. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba podnesena protiv osporenog akta tuženog bliže označenog u uvodu ove presude, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Odjeljenja za opštu upravu opštine N. broj ... od 19.04.2016. godine. Tim prvostepenim rješenjem zahtjev tužioca za utvrđivanje statusa ratnog vojnog invalida i prava na ličnu invalidninu je odbačen kao nedopušten.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio razlozima da je tuženi postupio zakonito kada je ostavio na snazi prvostepeno rješenje od 19.04.2016. godine koje je zasnovano na nalazu i mišljenju prvostepene ljekarske komisije broj ... od 11.03.2016. godine, a kojim je utvrđeno da oboljenje tužioca (bolni lumbalni sindrom-luboišijalgija) na osnovu koga je on zahtjevom od 11.09.2012. godine zatražio priznavanje prava, spada u grupu oboljenja multifaktorijalne etiologije, po osnovu kojeg oštećenja organizma se shodno odredbi člana 130. stav 2. u vezi sa članom 40. stav 3. važećeg Zakona o pravima boraca, vojnih invalida i porodica poginulih boraca Odbrambeno - otadžbinskog rata Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 134/11, 9/12 i 40/12 - u daljem tekstu: Zakon o pravima boraca) ne može steći status ratnog vojnog invalida. Ovo stoga što je pomenuti medicinski zaključak o prirodi oboljenja tužioca potvrdila i drugostepena ljekarska komisija u nalazu i mišljenju broj ... od 15.07.2016. godine, koja je isti sačinila bez neposrednog pregleda tužioca, za što ima ovlašćenje u odredbi člana 8. stav 2. Pravilnika o radu ljekarskih komisija za ocjenu vojnog invaliditeta („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 100/12 - u daljem tekstu: Pravilnik), pri čemu su obje ove komisije saglasno isključile mogućnost da je uzrok ovog oboljenja kičme tužioca trauma, odnosno povreda, jer u upravnom spisu nema dokaza u tom pravcu, a sva medicinska dokumentacija iz vremena ispoljavanja oboljenja i kasnijeg liječenja tužioca potvrđuje pravilnost medicinskih zaključaka pomenutih ljekarskih komisija.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tužilac pobija njenu zakonitost zbog povrede pravila postupka koja je

od uticaja na rješavanje stvari i pogrešne primjene materijalnog prava. Ističe da je tužbom ukazao na nepravilnosti učinjene u postupku kod organa uprave, a koje se tiču njegovog odazivanja na ljekarske preglede, jer je naveo da nije ni pozivan na iste, a o čemu se nižestepeni sud nije izjasnio. Takođe ističe da je obrazloženje pobijane presude nejasno i nerazumljivo u dijelu gdje se podržavaju zaključci ljekarskih komisija u vezi sa ocjenom medicinske dokumentacije tužioca, jer se isto faktički svelo na prihvatanje navoda odgovora na tužbu, a bez njihovog dovođenja u vezu sa navodima tužbe, što presudu čini neodrživom. Zbog navedenog predlaže da ovaj sud zahtjev razmotri kao osnovan sa aspekta odredbe člana 35. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

Tuženi u odgovoru na zahtjev navodi da ostaje kod svih razloga datih u obrazloženju osporenog akta i predlaže da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11- u daljem tekstu: ZUS), odlučeno je kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba podnesena protiv osporenog akta od ... godine, za što su od strane suda dati valjani i argumentovani razlozi koje tužilac nije doveo u sumnju navodima zahtjeva.

Nije osnovan navod tužioca da se nižestepeni sud nije izjasnio u vezi njegovog prigovora da ga postupajuće ljekarske komisije nisu pregledale. Tačnije, tužioca je pregledala prvostepena ljekarska komisija prilikom sačinjavanja nalaza i mišljenja broj ... od 11.03.2016. godine, što je konstantovano od strane sva tri člana iste, a nije ga pregledala drugostepena ljekarska komisija, ali ne zato što nije pozivan, već zato što nije pristupio po pozivu koji se zatiče u spisu, a koji je vraćen neuručen od strane PTT dostavljača uz napomenu da je tužilac „otputovao“. No, okolnost što tužilac nije pregledan od strane drugostepene ljekarske komisije i nije od uticaja na pravilnost rada iste, obzirom da odredba člana 8. stav 2. Pravilnika propisuje da ona svoj nalaz i mišljenje može dati i bez neposrednog pregleda stranke, ako ocjeni da taj pregled nije neophodan, kakav je slučaj u predmetnoj upravnoj stvari, o čemu su se decidno izjasnili drugostepena ljekarska komisija i tuženi, te dalje sud u pobijanoj presudi, osnovano zaključujući da se priroda oboljenja stranke konačno i može utvrditi samo na osnovu medicinske dokumentacije u spisu.

A konkretna medicinska dokumentacija tužioca koja potiče iz vremena vršenja vojne dužnosti i daljeg kontinuiranog liječenja nesporno potvrđuje da je on u ratu zadobio oboljenje kičme multifaktorijalne etiologije iz odredbe člana 40. stav 3. Zakona o pravima boraca, a koji suštinski zaključak tužilac ničim nije doveo u sumnju, kao ni drugi bitan zaključak da uzrok pomenutog oboljenja kičme tužioca, o kojem mu je izdato uvjerenje VP7835 N. od 25.03.1996. godine, nije trauma, odnosno povreda.

Kako je odredbom člana 130. stav 2. Zakona o pravima boraca propisano da će se zahtjev za priznavanje prava na ličnu i porodičnu invalidninu po osnovu bolesti iz člana 40. stav 3. ovog zakona odbaciti kao nedopušten, po prethodno pribavljenom mišljenju ljekarske komisije iz člana 93. ovog zakona, jasno je da je prvostepeni organ dana 19.04.2016. godine donio zakonitu odluku, koju je tuženi osporenim aktom ostavio na snazi dajući pravilne razloge koje je u svemu podržao nižestepeni sud.

Kod takvog stanja stvari, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nije ostvaren nijedan razlog njene nezakonitosti predviđen odredbom člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca odbija na osnovu člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Zdravka Čučak

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarne
Amila Podrašćić